

ROZWIERCIEĆ (4) *vb pf*

o oraz pierwsze e jasne.

imp 2 sg rozwierć (2). ◇ [3 sg niech rozwierci.] ◇ *part praet act* rozwierciãwszy (2).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu: rozwiercić.

Utrzeć, rozetrzeć, kręcąc w naczyniu odpowiednim narzędziem [co] (4) : kozié bobki wpićiu rozwierciãwłzy/ ná noc zedwie łyżce pić SienLek 148v, 153v, 155v; [rozwjercz yäyë a oleyv przyk [...] GlosyKórn II 171].

rozwiercieć z czym (1): SienLek 129; [niech rozwierci co włkok gorczyce z octem/ á co napręcey niech przyłoży/ poki fie iad [z ukąszenia] niewkorzeni. SienHerb 557b].

Formacje współrdzenne cf WIERCIEĆ.

ZCh